

naaelsen af Invalidforsørgelse. Der vil der-
 efter ikke blot blive Tale om at afgjøre, hvor-
 vidt den Paagældende ifølge den paadragne
 Legemsbeskædigelse eller Svaghed maa for be-
 standigt henføres til en vis bestemt Kategorie,
 men at bestemme, hvorvidt han til hver Tid er
 paa Grund af det ham tilstødte Uheld samt
 hans tidligere Livsstilling og huuslige Forhold
 trængende til Understøttelse. Ikke heller vil
 han i saa Tilfælde savne Beskyttelse imod
 Uvillighed eller Uretfærdighed, idet Bestyrelsen
 umiddelbart for Finansministeren har at for-
 svare sine Beslutninger og denne igjen for
 Rigsdagen.

ad § 39.

Naar den administrerende Directeur skal
 henvende sin hele Virksomhed paa Bestyrelsen
 af dette Pensions- og Forsørgelsesvæsen, kan
 det ikke undgaaes, at han, ligesom det Perso-
 nale, der behøves til Forretningsførelsen, maa
 særskilt lønnes. Forsaavidt det iøvrigt er fore-
 slaaget, at de med Bestyrelsen forbundne Udgif-
 ter blive at afholde af den almindelige Fond,
 maa man gøre opmærksom paa, at Central-
 comiteén udtrykkelig har betinget dens til den
 overordentlige Invalidfond afgivende Midler
 fritagne for Administrationsudgifter (sefr. An-
 hanget Bilag E), ligesom det overhovedet og
 saa vilde være lidet hensigtsmæssigt ved slike
 Paalæg at affrække Bedkommende fra at yde
 Bidrag til bemeldte Fond.

VIII. Almindelige Bestemmelser.

ad § 40.

Man har her troet at burde foreslaae, at
 samtlige Pensioner og Understøttelser, der en-
 gang ere tilstaaede ifølge de ældre Bestemmel-
 ser, forblive uforandrede i Kraft. Der vil vel
 saaledes opstaae to forskellige Arter af Pen-
 sioner m. v., men dette er vistnok tilraadelig-
 gere, end ved en Omordning af det ældre Pen-
 sionerings- og Understøttelsesvæsen for Militair-
 Etaternes Underclasser at søge tilveiebragt
 Gensartethed med det, der indføres ved den
 nye Lov. Det maa i saa Henseende bemærkes,
 at foruden at nye Regulativer af denne Art
 ikke i sig selv egne sig til at tillægges tilbage-
 virkende Kraft, vilde en saadan Bestemmelse
 ogsaa indvirke høist forstyrrende paa Forhold,

der ere udbannede i Medhold af ældre Lovbe-
 stemmelser og Forrifter, og sandsynligvis
 komme til at berøve Mange de Goder og For-
 dele, de have nydt, ligesom igjen paa den an-
 den Side tilvende Andre forøgede Indtægter
 og Fordele, hvorpaa de intet Krav have, me-
 dens Byrden af den forøgede Pensionsudgift
 kom til at falde Statskassen til Last. Man
 har derhos forudsat, at Bibeholdelsen af det
 ældre Pensioneringsvæsen for alle dem, der nu
 henhøre derunder, altsaa ogsaa for Enferne og
 Bornene, ikke vilde kunne være til Hinder for,
 at dets Bestyrelse efter de hidtil gjældende
 Regler henlagdes under den samme Institution,
 som fik med det nye Pensionsvæsen at gøre.
 Imidlertid synes Billighed dog at tale for, at
 der statueredes en Undtagelse med Hensyn til
 Invaliderne fra Krigen siden 1848 samt deres
 og de Faldnes Efterladte, hvilke upaatvivlelig-
 gen alle bør behandles efter de samme Regler.
 Det er derfor ogsaa i det Mindste for Krigs-
 hospitalskassens Bedkommende saavidt muligt
 iagttaget, at intet saadant Individ blev til-
 lagt som fast Understøttelse mere end, hvad
 der efter al Sandsynlighed ligeledes kunde til-
 komme ham ifølge den nye Lov. Forsaavidt
 det Modsatte dog skulde være Tilfældet for en-
 kelte Personers Bedkommende, har man for-
 meent det under Statens Værdighed og stridende
 imod de ved saadan Leilighed hidtil
 fulgte Regler igjen at frātage dem det Mere,
 der var tillagt dem, og saaledes kun foreslaaget,
 at Invalidernes og de Efterlattes Pensioner
 kunde forhøjes overeensstemmende med de i den
 nye Lov indeholdte Forrifter, men ikke ned-
 sættes.

ad § 41.

De for Pensioneringen af Militair-Etater-
 nes Underclasser hidtil gjældende Bestemmelser
 og Regulativer ere spredte paa mange for-
 skjellige Steder og tildeels givne i Forbindelse
 med Bestemmelser angaaende ganske andre
 Gjenstande. Til disse Bestemmelser og Regu-
 lativer har man, saavidt dertil fandtes Anled-
 ning, taget Hensyn ved Affattelsen af nærvæ-
 rende Lov-Udkast, og er det derfor anseet rig-
 tigt, at de udtrykkelig sættes ud af Kraft.
 Forsaavidt de komme i Strid med den nye
 Lov, er det vel en Selvfølge, at de ikke kunne